

Stink
stoute

Panda

Swapna Haddow SHEENA DEMPSEY

FONTAINE KINDERBOEKEN

Heb **JIJ** het gehad met
superschattig zijn?

Ben je het gekroel en geknuffel spuugzat?

Heb je er genoeg van dat mensen je hoofd
en je billen door elkaar halen, gewoon
omdat je overal zo donzig zacht bent?

Was je net van plan om een bamboehut te
gaan bouwen, met bamboeramens, bamboelijken
en een versterkte bamboe-laserdeur met bamboe-
kanonnen en -katapulten om pandadrollen mee
af te vuren op de eerste de beste parkwachter
die jou weer met zo'n verliefde 'ooo-zwijmel-
hartje-hartje-hartje-smelt'-blik aangapt omdat
iedereen je zo 'schetepoeperig snoeziepoe-
ziewoezig schattig' vindt?

Heb je 'ja'
geantwoord op één
of meer vragen? Dan
is dit boek voor jou.

1

Braaf zijn is beresaai

Even voorbij het winkeltje en de apen woont een panda.

Ze heet Lin, want zo heeft haar moeder haar genoemd. Nou ja, eigenlijk brulde haar moeder 'Grrrrr-AHHHHH-RRR-rrrrrr'. Maar de panda-

verzorgers dachten dat ze 'Lin' zei, dus die naam werd het.

Hier zie je Lin. En ze is dus echt absoluut totaal stinkstout.

Nu vraag je je misschien af hoe zo'n schattige panda ooit stinkstout kan zijn. Panda's zijn toch juist superlieve schattebollen? Met die supersnoezige vriendelijke oogjes en die superzachte knuffelige koppies **moet** je toch gewoon wel van ze houden?

Nou. Precies daarom was Lin dus stinkstout. Want ze haatte het om schattig te zijn. Ze haatte het zo verschrikkelijk! Lin haatte trouwens de meeste dingen waarvan je zou denken dat panda's er dol op zijn. Ze haatte het om geknuffeld te worden. Ze haatte het ge-ooooo en ge-aaaaaah en

de verliefde zwijmelblikken van de mensen die naar haar kwamen kijken.

En ze haatte nog een heleboel andere dingen waarvan je helemaal niet zou denken dat panda's ze kennen.

Ze haatte speeltuinen. Ze haatte ijsjes (zelfs die met een discodip). Ze haatte bellenblaas.

Ze haatte sneeuwige dagen. Ze haatte zand-
rige dagen. Ze haatte zonnige dagen én zondagen.
Ze haatte warme wollen sokken. Ze haatte poeze-
lige knuffeldekens. Ze haatte
knoezelige puffeldekens. Ze
haatte pizza en chips. Ze
haatte chips en pizza.

En dat jij nu dit boek zit te lezen? Dat zou ze vast ook haten.

Lin was het soort panda dat je zou aanmoedigen om je zusje aan haar vlechten te trekken, het snoep van je bestie te jatten, je opa van zijn fiets te duwen en een spin in je oma's jurk te stoppen tijdens haar middagdutje.

Ze was echt een superduper-schurkslechte stinkstoute panda. En dit is haar verhaal.

Lin was niet altijd zo stinkstout geweest. Ze was geboren op een prachtige morgen van een prachtige dag.

De wijze oude panda's hadden daar toen prachtige dingen over gezegd, ook omdat Lins grote broer juist geboren was in een stormachtige, ijsskoude nacht op de vreselijk on-panda-achtige tijd van drie uur achtenveertig in de ochtend, en er toen bovendien had uitgezien als een zak aardappels die te hard was rondgeslingerd in de wasmachine.

Met haar snoezige
snoetje trok Lin al snel
de aandacht in het
pandareservaat
waar ze woonde.

‘Vergeet nooit dat je de eer van alle panda’s
ter wereld hoog moet houden!’ zei haar moeder
vaak, dus Lin wist dat ze haar best moest doen
om aardig en beleefd te
zijn en lief te lachen
naar de bezoekers.

Als ze naar de wc was geweest, waste Lin altijd haar pootjes. Ze maakte haar huiswerk voor de pandaschool altijd op tijd en deelde zelfs haar pandacake altijd met de buurpanda's.

Eerst was het leuk. Lin stond op alle panda-

BEZOEK LIN!

De poezeligste

PANDA

ter wereld